

[Finansministeren.]

og 10. Juli 1940, og som af Lovgivningen i andre Henseender er sidestillet med disse. Det drejer sig om de paa de aarlige Finanslove bevilgede Understøttelser i Anledning af Ulykkestilfælde paa Søen som Følge af Krigsbegivenheder under den forrige Verdenskrig, om Hædersgaver i Henhold til Lov Nr. 383 af 9. August 1945 til danske Søfolk og Fiskere, der er blevet Invalider under aktiv Indsats for den allierede Krigsførelse, og til efterladte efter dem, der er omkommet under saadan Tjeneste, samt de Hædersgaver, som med Hjemmel i de aarlige Finanslove udbetales til saarede og til efterladte efter faldne af Hær og Flaade ved Begivenhederne den 29. August 1943.

Endvidere er der foreslaaet Skattefrihed for de Hædersgaver tillige med en Række andre Ydelser af forskellig Art, der kan ydes i Henhold til Lov Nr. 475 af 1. Oktober 1945 om Erstatning til Besættelsestidens Ofre. Med Hensyn til Hædersgaverne efter denne Lov gælder ganske de samme Betragtninger som for de andre tidligere nævnte Hædersgaver, og med Hensyn til de andre i Loven omhandlede Ydelser maa det formentlig siges, at en Beskatning paa Baggrund af de Forhold, der betinger Ydelsernes Udbetaling, vil forekomme meget ubillig. Undtaget fra den foreslaaede Skattefrihed er alene de løbende aarlige Ydelser, som efter Lovens Regler fastsættes i Forhold til Modtagerens normale Indtægt og skal træde i Stedet for denne, det vil sige Dagpenge efter Lovens §§ 14—18, Invaliderente efter Lovens § 20 og Erstatning til efterladte efter Lovens § 22.

Endelig er der i Forslaget optaget en Bestemmelse om Skattefrihed for Forsørgelsesbeløb ydet i Henhold til Lovbekendtgørelse Nr. 140 af 13. Marts 1943 til militære Invalider i de sønderjyske Landsdele fra forrige Verdenskrig og til disses efterladte. Hjemmel til Skattefrihed for disse Understøttelser har ogsaa foreligget for tidligere Skatteaar, nemlig fra og med Skatteaaaret 1942—43, ved Tekstanmærkning til § 5 i de aarlige Finanslove og Tillægsbevillingslove. Det synes baade rimeligt og mere naturligt, at denne Hjemmel, da det drejer sig om Ydelser i Henhold til en permanent Lov, bliver optaget som en permanent Regel i en egentlig Skattelov, og med denne

Begrundelse er Skattefrihedsbestemmelsen foreslaaet overført til § 12 i dennes ændrede Skikkelse.

Ud over disse Ting indeholder Forslaget en Bestemmelse om Formuers Ansættelse i de Tilfælde, hvor der i Formuen indgaar udbetalte, men endnu ikke anvendte Forsikringsbeløb for indtruffet Tingsskade paa fast Ejendom eller Løsøre eller Krav paa saadanne Forsikringsbeløb. Selv under normale Forhold kan Statsskattelovens almindelige Regler her føre til ret stødende Resultater. For saa vidt angaar f. Eks. Indboeffekter, vil det føles stødende, at Ejeren af et kostbart Indbo, der er brændt i Slutningen af December Maaned, skal være forpligtet til ved Formueopgørelsen pr. 1. Januar at medregne Tilgodehavendet paa Forsikringssummen, uanset at det har været ham komplet umuligt inden 1. Januar at omsætte Forsikringssummen i nyt Indbo, hvis Værdi vilde være undtaget fra Formuebeskatningen. Denne Situation vil langt hyppigere forekomme under de nuværende Forhold, hvor saa mange Krigsskader er indtruffet, og hvor man meget vanskeligt kan købe nyt Indbo. Det er let at se, at Forsikringssummen for det skadelidte Indbo ikke bør medregnes ved Formueopgørelsen. Med Hensyn til den faste Ejendom er Spørgsmaalet mere kompliceret, fordi Forsikringssummen som oftest ligger langt over Vurderingssummen til Ejendomsskyld, hvortil Ejendommen, hvis Skaden ikke var indtruffet, skulde have været medregnet ved Opgørelsen af den skattepligtige Formue. Helt at undlade at medregne Forsikringssummen, saaledes at man f. Eks. blot satte Ejendommen til den sidste før Skaden gældende Vurderingssum, gaar ikke an, efter at der nu er iværksat en ny almindelig Vurdering til Ejendomsskyld pr. 1. Oktober 1945; derved vilde Ejeren blive stillet for gunstigt i Forhold til andre Ejere, idet han ikke vilde faa den eventuelle Forhøjelse af Vurderingssummen med, som de faar. Paa den anden Side at medtage hele Forsikringssummen med Tillæg af den nye Vurderingssum for den Del af Ejendommen, der ikke er ødelagt, gaar heller ikke an. Herved stilles Ejeren nemlig for ugunstigt, thi havde han kunnet genopbygge Ejendommen, vilde denne efter al Sandsynlighed ved den nye Vurdering være blevet sat til et lavere Beløb